

Тернопіль, 27 листопада 2019 р. – Тернопіль : ГО «Наука та освіта без кордонів», 2019. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6415>.

6. Лазіс М. І. Рекреаційно-туристичні зони: кайони Миколаївщини // Розвиток туристичної галузі та індустрії гостинності: проблеми, перспективи, конкурентоздатність : матеріали I Міжнародної конференції здобувачів та молодих вчених, м. Дніпро, 25 березня 2021р. Дніпро : Університет імені Альфреда Нобеля, 2021. С. 289-291. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9114>.

Сидоренко В.В., здобувач вищої освіти 1-го курсу спеціальності 015 «Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології)» Миколаївський національний аграрний університет

СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ, ЯК СПЕЦИФІЧНА ФОРМА ПІЗНАННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Сільський туризм, як специфічна форма відпочинку на селі має широкі можливості використання природного, матеріального і культурного потенціалу регіону. Сільська територія у сучасному розумінні є складною та багатофункціональною системою, здатною до самоорганізації, яка об'єднує природно-географічні та історико-культурні зони адміністративно-територіальних утворень у сільській місцевості.

Історико-культурну зону, туристичну привабливість Миколаївської області, прикрашає «Хутір-зимівник козацького полковника Бугогардової паланки 17-18 століття» (історична реконструкція). Зимівник це не тільки джерело добробуту та осередки козацького господарювання, але і охорона козацьких традицій [1]. В зимівниках осідали старі козаки, вже неспроможні нести військову службу, вони були зберігачами традицій та козацьких звичаїв, вчителями молоді. У нового покоління що зростало в зимівниках, завдяки особливим умовам виховання та близького до природи способу життя формувався козацький тип особистості - специфічний розумовий склад та особливі навички і вміння.

Зимівник - ключовий елемент туристичної інфраструктури цього маршруту, призначений для ознайомлення з побутом та життям українського народу на межі 17-18 століть, а також для відпочинку та годування туристів в атмосфері історичної ідентичності [2]. При належному відношенні та системному підході має надати значний поштовх в розвитку індустрії туризму в області.

Саме відновлення культури та звичаїв, форм виховання та способу життя в традиціях козацтва має за ціль проект історичної реконструкції зимівника 17 - 18 століття. Це дасть можливість в натуральних умовах досліджувати способи досягнення козацького здоров'я та довголіття, методи

морального та духовного формування особистості, а також розповсюджувати ці форми в Україні та світі[3].

Зимівник - це ключовий елемент туристичної інфраструктури що створює атмосферу історичної ідентичності та заглиблює сприйняття у автентичну атмосферу непростого життя в умовах Причорноморського степу на кордоні з Османською імперією [4]. На місці збереглися залишки кам'яного редуту, та очевидне місцезнаходження сторожової вежі. Козацький укріплений пост «Кам'яний Шанець» використовувався для контролю за кордоном та стратегічною переправою через р. Південний Буг.

Саме з таких хуторів - зимівників починалася історія багатьох сучасних сіл, селищ і міст Миколаївської області. До числа цих сіл відносяться с. Гайдамака (суч. Арбузинка), села Семенівка, Воєводський, Корабельне, Костянтинівка (Арбузинського р-ну), Кашперо-Миколаївка, Привільне, Інгулка (Баштанського р-ну), Щербані, Олександрівка (Вознесенського р-ну), Лиса Гора (Первомайського р-ну), зміцнення Орлик (суч. Первомайськ), зимівник Я. Куций (суч. Новий Буг) та інші.

В період існування Бузького козацького війська (1769 - 1817) виникли поселення Соколи (суч. Вознесенськ), Раково, Михайлівка, Федоровська (суч. Нова Одеса), Касперовка, Щербані, Дімовка, Білоусівка, Дорошівка, Раково, Таборівка та інші. Козаки Чорноморського козачого війська, арнаути, вже після ліквідації Запорозької Січі проживали в Очакові і поселеннях: Аджигол, Солониха, Ковалівці, Голої, Чічклезе (Чечаклей), Кущовке, Тилігулі, Жирівці, Сасічке, Анчекраке (Янчокрак), Царіголицях, Барабойні, Трубачівці.

Туристичні маршрути Миколаївщини включають екскурсії до козацьких бойових постів, переправ, млинів, а також до інших історичних об'єктів доби бронзи та кам'яного віку. Сільський туризм можна розглядати, як проведення вільного часу в сільському середовищі, якому притаманна відповідна забудова, сільський побут, етнокультурний колорит місцевості тощо [5]. Це специфічна форма відпочинку з використанням природно-рекреаційних особливостей місцевості та культурної, історичної та етнографічної спадщини регіону.

Отже, сільський туризм має позитивний вплив у вихованні сучасної молоді, відновлює культурну і духовну спадщину козацтва, відіграє особливу роль у патріотичному вихованні молоді, розвиває туристичну привабливість області, залучає молодь до традицій козацтва, розвитку духовності, відновлює народну пам'ять та історичну правду.

Інформаційні джерела

1. Курепін В. М. Приоритетні напрямки екологічної освіти та виховання у місті Миколаїв, як єдиний задум екологічного розвитку міста // Педагогічні інновації : матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, м. Миколаїв, 28-29 квітня 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 168-URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9297>.

2. Артюхова Н. С. Нові обрії екологічного туризму на Миколаївщині // Розвиток туристичної галузі та індустрії гостинності: проблеми, перспективи, конкурентоздатність : матеріали I міжнар. конф. здобувачів та молодих вчених, м. Дніпро, 25 березня 2021р. Дніпро : Університет імені Альфреда Нобеля, 2021. С. 106-108. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9103>.

3. Курепін В. М. Проблеми екологічної свідомості здобувачів вищої освіти закладів вищої освіти аграрного профілю / В. М. Курепін, А. В. Демченко // Осінні наукові читання : матеріали XXIII міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, секція № 10. Педагогічні науки, м. Тернопіль, 27 листопада 2019 р. – Тернопіль : ГО «Наука та освіта без кордонів», 2019. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6415>.

4. Курепін В. М. Механізм управління екологічною безпекою об'єктами господарювання на засадах маркетингу / В. М. Курепін, В. С. Іваненко // Обліково-аналітичне і фінансове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання: національні, глобалізаційні, євроінтеграційні аспекти : матеріали IV міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Миколаїв, 20-21 листопада 2019р. – Миколаїв : МНАУ, 2019. – С. 169 – 172. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6411>.

5. Курепін В. М. Формування стратегії розвитку екологічно безпечного сільського господарства в Україні // Перлини степового краю : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, 25-27 листопада 2020 р. Миколаїв : Миколаївський національний аграрний університет, 2020. С. 64-66. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/8445>.

Тягушева А.Ю., здобувач освіти за освітнім рівнем «бакалавр», спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування і міжнародної економіки», групи ПУА 3/1

Миколаївський національний аграрний університет

ІСТОРИЧНІ ПАМ'ЯТКИ УКРАЇНИ ЯК ДЖЕРЕЛО НАДХОДЖЕННЯ КОШТІВ У МІСТА ТА ГРОМАДИ

Туризм сьогодні вважається одним з перспективних напрямків соціально-економічного розвитку країни, регіонів, міст. Адже туристичне господарство генерує 11% валового продукту в світі, а туристична індустрія - 4,2%. Аналіз ситуації в Україні показує, що туристичне господарство поступово розвивається, хоча не характеризується стабільним зростанням [1].

Наша країна має великий туристичний потенціал: краса природних пейзажів, велика кількість знайдених та ще прихованих пліном часу історичних пам'яток та таємниць, географічне різноманіття ландшафтної краси, економічна рентабельність ведення сільського господарства, структура населення та суспільство – все це основні умови для успішного